

“Той “

Не беше мой, не бях негова!
Нямахме взаимно!
Нито аз без него, нито той без мен...
имахме се толкова, колкото се нямахме!
Само сърцата ни, само те се допълваха така,
че всякаш бяха едно цяло!
Нямаше сила на света, която да ги раздели, да ги спре!
Вървахме срещу вятъра без страх, че може да ни завлече....
Не ни разделяха годините, времето, моментите, хората...
не ни разделяха дори любовите!
Тръпката, нали знаете онази истинската,
която нощем ти пречи да спиш
и като топка се е свила в корема....
онази, която кара сърцето ти да тупти
по-силно при всеки случаен поглед,
онази, караща трапчинката,
която той смята за чаровна,
да се очертава от дясната страна на лицето
при всяка твоя неволна усмивка...
онази истинската, онази, която е завинаги!
Всеки има такъв човек , в живота си,
че когато той се появи, изпепелява всичко до основи,
всяка капка спомен за миналото,
но в замяна оставя силен белег за в бъдеще...
и не къде да е другаде, а точно там...
в сърцето!

Гергана Попова